

Kölcsey Ferenc

HYMNUS,

a' Magyar nép zivataros századaiból
szövegváltozatának alapja: az Országos Széchenyi Könyvtárban őrzött eredeti
kézirat

Isten, áldd meg a' Magyarat
Jó kedvvel, bőséggel,
Nyújts feléje védő kart
Ha küzd ellenséggel
Bal sors a'kit régen tép
Hozz rá víg esztendőt,
Mebühödte már e' nép
A múltat 's jövődőt!

Őseinket felhozád
Kárpát szent bérczére,
Általad nyert szép hazát
Bendegúznak vére.
'S merre zúgnak habjai
Tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai
Felvirágozának.

Értünk Kunság mezein
Ért kalászt lengettél,
Tokaj szőlővesszein
Nektárt csepegtettél.
Zászlónk gyakran plántálád
Vad török sánczára,
'S nyögte Mátyás bús hadát
Bécsnek büszke vára.

Hajh, de bűneink miatt
Gyúlt harag kebledben,
'S elsújtád villámidat
Dörgő fellegedben:
Most rabló mongol nyilát
Zúgattad felettünk,
Majd töröktől rabigát
Vállainkra vettünk.

Hányszor zengett ajkain
Ozmán vad népének
Vert hadunk csonthalmain
Győzedelmi ének?
Hányszor támadt tenfiad
Szép hazám, kebledre,
'S lettél magzatod miatt
Magzatod hamvedre?

Bújt az üldözött, 's felé
Kard nyúl barlangjában,
Szertenézett 's nem lelé
Honját a' hazában.
Bérczre hág és völgybe száll,
Bú 's kétség mellette,
:PVérözön lábainál,
'S lángtenger felette.

Vár állott, most kőhalom,
Kedv 's öröm röpkedtek,
Halálhörgés, siralom
Zajlik már helyettek.
'S ah, szabadság nem virúl
A' holtnak véréből,
Kínzó rabság könnye húll
Árvánk hő szeméből!

Szánd meg Isten a' Magyarat
Kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart
Tengerén kínjának.
Balsors a'kit régen tép
Hozz rá víg esztendőt,
Mebühödte már e nép
A' múltat 's jövőndőt!